Ao. 1856. **No. 78.**

Zaturdag **28 Junij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 25 *Junij* 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 24n. dezer maand No. 792, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer T. Jansen Eijken Sluijters, op zijn verzoek, *eervol* ontslag verleend als Lid van den Kolonialen Raad en als Heemraad der divisie *boven Suriname en Thorarica*, onder dankbetuiging voor de in die betrekkingen bewezen goede diensten; en is het *Heemraadschap* dier divisie tijdelijk opgedragen geworden aan het Lid van den Kolonialen Raad den Heer P. B. Planteau.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 25n. dezer maand No. 797, is, onder meerder,

1o. Aan den Heer Mr. J. Æ. Lisman, *Procureur Generaal bij het Geregtshof, Advocaat Fiscaal bij het Militair Geregtshof voor de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, President van den Pupillairen Raad, Lid van de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank* en *President van de Commissie van Onderwijs*, een *buitenlandsch verlof* verleend voor den tijd van *een* jaar.

2o. Met alteratie van de Gouvernements resolutie van den 31 Mei jl. No. 670, provisioneel, ter voorziening in de dienst, integaan met den 27n. dezer maand en gedurende dat verlof,

a. de waarneming der functien van den *Procureur Generaal* en van al de daaraan verbonden betrekkingen opgedragen aan het *Lid van het Geregtshof*, den Heer Mr. B. Donker Curtius, en

b. de waarneming van het *Presidium* van de *Commissie van Onderwijs* opgedragen aan het oudst in rang opvolgend Lid dier Commissie.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 26n. dezer maand No. 800, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. Aan den Heer J. F. Favereij Jr., een *eervol* ontslag verleend als Directeur van 's Landsgrond *Boniface*,

en 2o. Tot *Directeur van 's Landsgrond Boniface*, tevens belast met de werkzaamheden der Administrative Policie, benoemd, de Heer G. F. Kessel.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

25 Junij. Van den slaaf *Louis*, geboren in 1830, zoon van *Jacquelina*, toebehoorende aan plantaadje *Marienburg*, divisie *beneden Commewijne*.

» » Van den slaaf *Frederik*, geboren in 1828, zoon van *Saraatje*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie Jacob.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

27 Junij. Van de slavin *Jaba*, geboren in 1840, dochter van *Julia*, toebehoorende aan Plantaadje *Visserszorg*, divisie *beneden Commewijne*.

» » Van den slaaf *Mentor*, geboren in 1819, zoon van *L. M. Westerbroek*, toebehoorende aan J. F. Werges.

» » Van den slaaf *Constant*, geboren in 1844, zoon van *Fannij*, toebehoorende voor den vrijdom aan Johannes Lucas.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

Ten verzoeke van Mejufvrouw Sara Maria de Graven, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van een *opgeboeid* **CORJAAL**, gemerkt **IAAS**; zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormeld Vaartuig niet te koopen, en uitgenoodigd, om bedoeld Corjaal, bijaldien hetzelve ter verkoop mogt worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Polite, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

1o. De slavin *Mofina*, aankomende Saraatje van Thomas Smith.

Terwijl sedert 1o. Mei jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Eduard*, aankomende J. C. Doerleben.

2o. De slavin *Naatje*, aankomende pl. *Gelderland*.

3o. De slaaf *Kadet*, aankomende J. C. Gomperts.

4o. De slaaf *Frederik*, aankomende D. Nassij.

en 5o. De slaaf *Eduard*, aankomende C. L. des Touches.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Uitgaande Regten.

De waarn. Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de Uitgaande Regten zullen geheven worden der gedurende het *derde kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten, zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op *f*	10,00	per 100 pond.
Banannen	» »	0,25	» bos.
Confituren	» »	1,50	» stoop.
Huiden	» »	13,00	» 100 pond.
Kakao	» »	18,50	» 100 »
Katoen (*schoone*)	» »	28,00	» 100 »

Katoen (*vuile*)	op *f*	14,00	per 100	pond.
Koffij (*heele*)	» »	25,00	» 100	»
Koffij (*gebroken*)	» »	12,50	» 100	»
Koorn (*gepeld* in vat)	» »	2,00	» 100	»
Koorn (*ongepeld*)	» »	2,00	» 600	spier.
Kwassiehout	» »	1,00	» 100	pond.
Melassie	» »	35,00	» 100	gallon. de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	» »	10,00	per 100	pond
Patattes	» »	1,00	» 100	»
Pindaas	» »	4,00	» 100	»
Rijst	» »	8,00	» 100	»
Rijst (*ongepeld* of *in de bast*)	» »	5,00	» 100	»
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	» »	90,00	» 100	gall.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	» »	45,00	de gall. berekend op 6 Amst. p.	
Suiker	» »	10,00	per 100	pond.
Tabak	» »	18,00	» 100	»
Toncaboonen	» »	50,00	» 100	»
Vischlijm	» »	25,00	» 100	pond.

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde, met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 27 *Junij* 1856.

De waarn. Administrateur van Financien,

A. WILDEBOER.

Iets over Bessarabie.

Dit gewest is in vele kolonien verdeeld, die tot twee klassen behooren gerangschikt te worden; 83 dorpen werden in Budschalk of aan de oevers van de Pruth en de Kagul door Grieksch-Bulgarische volkplanters, 22 andere, die uitsluitend in de vlakten van het zuidelijk gedeelte liggen, door Duitschers gegrondvest; eene Zwitsersche kolonie ligt zes wersten van Akjerman verwijderd. Naar mate het aantal kolonisten toenam, werden hun nieuwe landerijen aangewezen. In het jaar 1826 telde men 37,921 kolonisten die gezamenlijk 692,897 dessatinen bezaten; in 1836 was dit aantal kolonisten reeds tot op 96,720 zielen en de landerijen, die den Duitschers en Bulgaren werden aangewezen, tot 718,749 dessatinen vermeerderd. De toename der bevolking houdt nog steeds, onder gunstige omstandigheden, aan, ofschoon in de Bulgarische dorpen naar evenredigheid zeer weinig vrouwen worden gevonden. Volgens de opgaven van v. Köppen in het Bulletin der Akademie van Petersburg, betreffende het verhuizen der Bulgaren naar Bessarabie, dagteekenen de eerste togten reeds uit het midden der vorige eeuw. Na onderscheidene vruchtelooze pogingen, om zich in Polen te vestigen, gelukte het onder de regering van Keizerin Elisabeth het eerst aan 620 Bulgarische familien, in de grensdistricten van het Russische rijk een dak te vinden. De handelwijs der Porte tegen het christelijke deel der bevolking deed het misnoegen ten top stijgen. Rusland bragt steeds meerdere inwoners aan, en met hen eene hoog te schatten arbeidskracht. In den laatsten tijd was het vooral in de oorlogsjaren 1787—1791 en 1806—1812, dat vele Bulgarische familien naar Bessarabie, Chenon en Taurie togen. Eene commissie stelde zich zamen »tot bescherming der vreemde landverhuizers in het Zuiden van Rusland", tot wier president de luit-generaal Insow werd benoemd. In het jaar 1818 wendde zich generaal Insow tot Keizer Alexander, en sloeg dezen Vorst de toelating voor van 6,532 huisgezinnen, waarop een jaar later de keizerlijke bewilliging volgde, door middel van den toenmaligen minister van binnenl. zaken, graaf Kotschubei. Aan alle regtgeloovige inwoners, die van gene zijde van den Donau waren binnengetrokken, werden gelijke regten toegekend, als die den overigen kolonisten waren verleend. In het jaar 1850 bedroeg de bevolking der 83 zoogenaamde Bulgarische kolonien in Bessarabie 85,461 inwoners, waaronder 69,525 Bulgaren, 56 Heidenen, 12,805 Moldaviers, 1440 kleine Russen, 1828 Arnauten en 307 Grieken. Zij spraken deels Bulgarisch, deels Turksch. Die Bulgarisch spreken, stammen uit Macedonie en Rumelie af en worden de *zwarte Bulgaren* genoemd. Die zich van de Turksche taal bedienen, komen uit de Dobrutscha en noemen zich Gagausen. De letters, bij deze bewoners van Bessarabie in zwang, zijn drieërlei. Degene, die uit Macedonie afstammen, maken van de Slavonische karakters gebruik; die uit Rumelie van de Grieksche, en de Gagausen, die Turksch spreken, van het Wallachijsche letterschrift. De grootste Bulgarische volkplanting heet Bolgrad; die haar het digtst nabij komt, Wolkenescht. De Bulgarische kolonien waren in 1850 in het bezit van eene uitgestrektheid lands van 598,694 dessatinen. Het aantal scholen en andere inrigtingen voor opvoeding en onderwijs is in den jongsten tijd met den dag toegenomen.

Bessarabie heeft in de landhuishoudkunde buitengewone vorderingen gemaakt, en de Russische regering liet er zich vóór het ontstaan van den geëindigden oorlog veel aangelegen liggen, dit gewest tot dien hoogen trap van bloei op te voeren; waartoe het door de natuur schijnt bestemd te zijn. Het is nog niet lang geleden, dat Bessarabie bijkans geheel onbebouwd lag, en vóór weinige jaren was het reeds op weg, een der rijkste gewesten van het rijk te worden. In het jaar 1840 liet de grondeigenaar Manuk-Bey een jongen econoom van het beroemd landhuishoudkundige Instituut van Wurtemberg, te Hohenheim, op zijne bezittingen komen, om zelfs de beoefening van die wetenschap bevorderlijk te zijn. Met den landbouw houden zich voornamelijk de Bulgarische en Duitsche volkplanters onledig. Het stelsel van landbouwing, door hen aangenomen, ofschoon het theoretisch niet het meest geschikte mag zijn, is hier toch in overeenstemming gebragt met de omstandigheden en den aard van het land, en de uitkomsten zijn zeer voldoende. De landlieden bearbeiden altijd maar een naar evenredigheid vrij klein gedeelte der hun aangewezen gronden; van het overblijvende, uit landerijen en weiden bestaande, bedienen zij zich voor hunne talrijke kudden. Na 3 of 4 jaren laten zijn hunne velden braak liggen, om een ander nog onbearbeid deel van hun gebied te bebouwen, en bezaaijen de oude velden eerst weder na onderscheidene jaren. De ooftbouw is van groot gewigt en alle dorpen van Bulgarije zijn van een schoon en uitgebreid plantsoen omgeven; jaarlijks wordt den volkplanters eene groote menigte ooftboomen kosteloos geschonken of voor een zeer matigen prijs verkocht.

Eene der belangrijkste bronnen van voordeel voor de Bulgarische volksplanters, is intusschen de wijnbouw; men telt ongeveer 2,100,000 wijnstokken, waarvan jaarlijks gemiddeld 50,000 wedro (vaten) wijn verkregen worden. De wijn van Bessarabie, gaat wat de hoedanigheid betreft, zelfs die van de Krim te boven. De overleden generaal Poncet vestigde de grondslagen tot dezen bouw in het district Bender, deed aan den oever van den Dniester uitgebreide wijngaarden aanleggen, had voor de ontwikkeling daarvan aanmerkelijke sommen over en droeg de zorg er van op aan geschikte personen, zoodat de wijnstok met den besten van Frankrijk gerustelijk mag wedijveren. Tegenwoordig is de wijn van Poncet of Leonjew in Bessarabie het meest gezocht, en behoeft (want aangaat smaak, deugd en bestanddeelen) voor den keurigsten van Frankrijk niet onder te doen. Intusschen leveren de wijnstokken in Bessarabie geene zekere winst op; de dikwijls vroegtijdig vallende vorst en het onbestendige klimaat schaden ze en het gebeurt ligtelijk, dat de eigenaars in plaats van eene gewenschte winst te erlangen, zelfs niet eens hunne kosten goed maken. De bosschen zijn zeer ongelijkmatig verdeeld. In Budschak vindt men nergens eenig woud; mest en riet strekken er tot verwarming; des te meer bosschen vindt men in het Noorden, voorheen het Oostelijk gedeelte van Moldavie, in de nabijheid van de Pruth. De grasrijke steppen en overvloedige weiden, zijn de vee-, de schapen- en bijenteelt hoogst voordeelig, inzonderheid aan de oevers van den Dniester, waar de weiden-planten zoo hoog wassen, dat het vee zich er dikwijls geheel in verschuilen kan.

De Duitsche volkplanters bezitten alleen schapen van edel ras. Ook de vischvangst heeft eene groote beteekenis, wijl er veel steur en haring gevangen wordt. Het zout levert mede een belangrijk voordeel op, dat jaarlijks 50 millioen pond bedraagt. Men weet, dat een pud gelijk staat met 40 pond. Ook de nijverheid heeft niet stil gestaan. In het jaar 1830 telde men 64 leerlooijerijen, 51 kaarsenfabrieken, 23 zeepziederijen, 3 verwerijen van katoen en linnen, 23 stokerijen van brandewijn, enz. Sedert is dit getal nog aanmerkelijk vermeerderd.

Wat de betrekkingen met de naburen betreft, de zeehandel was, ofschoon het gewest onderscheidene goede havens heeft, b. v. Akjermann, Ismail en Reni (de laatste aan de monding van de Pruth in den Donau), vroeger van geene groote beteekenis; in den laatsten tijd is evenwel de bedrijvigheid in de havens van Bessarabie klaarblijkelijk toegenomen; een groot gedeelte van den voorraad dier havens gaat over Odessa naar het buitenland en deze handel heeft zich sedert het jaar 1830 in veel grootere mate uitgebreid dan die met het binnenland. Tot gemeld jaar toe was Bessarabie van het overige Russische rijk door eene tollinie gescheiden, sedert is echter de verbinding geheel vrij en de voortbrengselen van dit gewest, Bessarabie, nemen zoo veel te meer den weg naar Odessa, daar de Dniester het vervoer gemakkelijk maakt.

Bessarabie draagt wel is waar alleen den naam van gewest (Oblast) en niet van gouvernement, maar het is eigenlijk toch ingerigt op de wijze van een gouvernement en wordt door een civiel gouverneur, die onder de bevelen staat van den hoofdgouverneur van Nieuw Rusland, bestuurd. De hoofdstad Lischenew is tegenwoordig de zetelplaats van een Russisch diocees, waartoe 1034 kerken (waaronder een hoofdkerk) en 16 à 22 kloosters behooren; ook de Lutherschen en Armeniers hebben hunne kerken. In het jaar 1829

hebben zich ook Sapporoger-kozakken van den regter- of Turkschen Donau-oever in Budschak nedergezet. Het gewest wordt in zes districten (in het Moldavisch Tsenut geheeten) verdeeld, te weten: in Kischenew, Bjeltsij, Chotin, Bender, Akjermann en Ismail.

De hoofdstad van het gewest Kischenew, ook wel Kischeneu of Kischenau genaamd, ligt aan den Buk of Byk, is op drie heuvelen gebouwd, heeft een schoonen keizerlijken tuin, drie prachtige fonteinen, van marmeren kommen voorzien, waarvan er een bijzonder fraai is, 14 Grieksche kerken, eene net gebouwde synagoge, een gymnasium, opgerigt in het jaar 1831, eene kostschool voor adelijken in het jaar 1835 gesticht, eene school voor zonen van ambtenaren, een Grieksch seminarium voor geestelijken, en eene gouvernements bibliotheek. De stad is de zetel der gewestelijke regtbank en van den aartsbisschop van Bessarabië en Moldavie en heeft een hoofdtolkantoor, katoen- en linnenfabrieken en nog vele andere, tusschen de 160 en 170. Sedert dat zij onder de heerschappij der Russen kwam, is zij zeer in bloei gestegen. In het jaar 1838 telde zij reeds 42,650 inwoners, bestaande uit Russen, Konabben Polen en Israelieten en buiten deze nog uit Moldaviers, Grieken, Bulgaren, Armeniers, zich neergezet hebbende Heidens en vreemdelingen, voornamelijk Duitschers en Italianen. Vele daarvan drijven een aanzienlijken handel waaraan de talrijke Israëliten der stad een levendig aandeel nemen.

Bjeltsy ook wel Bieltsu geheeten, aan de rivier Reut gelegen, heeft onderscheidene kerken, eene districtschool en 7000 inwoners. Jaarlijks wordt hier eene groote veemarkt gehouden.

Chotin, eene stad van het distrikt van dien naam, eene niet onbelangrijke wapenplaats aan den Dnieper, in eene bergachtige streek, met eene districtschool en 11 à 12,000 inwoners (vroeger 20,000), werd in het jaar 1718 met hulp van Fransche ingenieurs door een kasteel versterkt en is lang een bolwerk tegen de Polen geweest, ofschoon het in de jaren 1730, 1769 en 1788 werd ingenomen. Op het einde van December 1854 was het garnizoen tot 16,000 man gebragt. Ataki is een belangrijk dorp aan den Dniester, tegenover Mohilew. Nowoseliza staat bijna gelijk met Skulany en is mede aan de Pruth gelegen.

Bender, eene Turksche grensvesting, welke ook voorkomt onder de namen Benderu, Techine, Tigin en Tigio, is eene stad van het district van dien naam en eene gewigtige vesting aan den Dnieper, is halvemaansgewijs aan den oever van den stroom gebouwd, half naar oude half op nieuwe wijs krachtig versterkt en van grachten en wallen omgeven, voorts door een bruggenhoofd gedekt.

De op eene hoogte liggende citadel met kruidtoren, tuighuis en magazijnen, werd sedert 1792 door den Turkschen ingenieur Kaufest op nieuw aangelegd, nadat de stad in het jaar 1770 door de Russen was in assche gelegd en de vestingwerken vernield waren geworden. Bender, welligt, het meest van deze streken door de bekende rampspoeden van Karel XII van Zweden bekend, heeft twee voorsteden, twaalf moskeeën, die met hare hooge torens een schoon uitzigt aanbieden, eene Armenische kerk, donkere, enge en morsige straten, papiermolens, leerlooijerijen, ijzersmederijen, salpeterziederijen, landbouw, visscherijen, een aanzienlijken handel. Deze stad telt 10,000 (volgens anderen maar 5000) inwoners, waaronder Moldaviers, Russen, Armeniers, Israëliten en Tartaren. Het ontstaan van Bender dagteekent van niet ouder dan de middeneeuwen. De Turken bezetteden Bender te gelijk met Moldavie; zij versterkten het, nadat zij den Polen Kaminiec hadden afgestaan. Van 1709 — 1713 hield opgemelde Zweedsche Vorst, na den verloren slag van Pultawa, zich hier, of bij voorkeur meestendeels in het nabij gelegen dorp Waresza (Warnitza) op en in Bender werd zijn paleis door de Turken bestormd. De Russische generaal Panin waagde eenen aanval op Bender in 1770, waarbij de bezetting, benevens het grootste deel der inwoners, ongeveer 30,000 menschen, werd neergehouwen en de stad verbrand. Bij den vrede van Kutschuk Kainardschi, in 1774, werd Bender aan de Turken teruggeschonken; den 15den Nov. 1809 werd zij ten vierden male door de Russen, en wel met zeer geringe inspanning, veroverd, maar ook ditmaal den Turken weder afgestaan, tot dat zij eindelijk na eene laatste verovering, bij den vrede van Bucharest, in 1812, met geheel Bessarabie en Moldavie tot aan de Pruth, bepaaldelijk met Rusland vereenigd werd.

Ismail, is eene stad van het district van dien naam, met eene belangrijke haven, eene sterke vesting aan een arm van den Noordelijken mond des Donau's, (Kilia), die hier het groote eiland Tschetal vormt, welke arm zich aan dien van Lieti aansluit en de monding van den Kilia van die van den Sulina scheidt. Ismail was, vóór het door Suwarow in het jaar 1790 werd ingenomen, de aanzienlijkste stad van Bessarabie en had een groot paleis, vele bazars, gebouwen, schoone huizen en 30,000 inwoners, maar werd later bijna geheel verwoest. In den jongsten tijd heeft het zich tot eene aanmerkelijke hoogte verheven; in het jaar 1830 verkreeg het een geheel afzonderlijk bestuur en telt thans meer dan 25,000 inwoners.

Ismail werd den 6den Augustus 1770 door de Russen bezet, den 22sten December 1790 door hen, onder Suwarow, stormenderhand genomen en verwoest en den 26sten September 1809 nogmaals veroverd.

Akjerwan (Akerman, Akkerman, in het Turksch-Tartaarsch zoo veel als witte markt, in het Slavonisch Bialograd, door de oude Grieken Tyras of Ophiusa, door de Romeinen Alba Julia, door de Genuezen Mor-Castro of Mauro-Castro geheeten en in Walachye onder den naam van Citate Alba bekend), eene districtstad en vesting aan den Dniester, waar deze zich in de Zwarte Zee werpt. Deze gewigtige plaats, op een landpunt gelegen, heeft een groot kasteel (Bialograd) op eene hoogte, welke de stad bestrijkt, 7 kerken, eene haven, visscherij, vele fabrieken, een levendigen handel, wijnbouw en 25,000 inwoners. Ieder district heeft zijne bijzondere gemeenten, een eigen finantieel bestuur, voert belastingen in of heft die. De stad Akjerman is in vier deelen gesplitst, namelijk in drie voorsteden (Posaden) en de eigenlijke stad Akjerman met hare vestingwerken. De Zwitsersche kolonie Schaba is benevens de voorstad Kiembet door Zwitsers en Klein-Russen bewoond. Eene andere kolonie is Papuschoja (in het Moldavisch Mais), waar zich eene kerk bevindt; eene derde is Turlo of Turlaki (van den Turkschen naam van den Dniester afgeleid) met de voorsteden Tschiari en Bykosa, waar alleen Klein Russen wonen.

Gemengde Berigten.

Uit het jaarlijks in Engeland uitkomend *Statistical Abstract of the United Kingdom* blijkt, dat de invoer van ruwe katoen aldaar, die in 1848 bedroeg 487,992,355 pond, van jaar tot jaar toegenomen is, tot dat hij in het afgeloopen jaar bedragen heeft de ontzettende hoeveelheid van 891,752,002 pond. De invoer van wol heeft in hetzelfde tijdsbestek toegenomen van 56,170,974 pond tot 99,300,410 pond. De waarde der uitvoeren uit Groot-Brittannie en Ierland, die in 1841 bedroeg 51,545,116 p. st. bereikte in 1855 de fabelachtige som van 97,184,726 p. st. In geen enkel tijdperk der geschiedenis is er iets, wat bij die buitengewoon levendige handelsbeweging kan vergeleken worden.

De tonnemaat der Engelsche en vreemde schepen, die in 1841 in het Vereenigd Koningrijk binnen kwamen, hetzij geladen, hetzij in ballast, bedroeg 9,418,547 tonnen; in 1855 was dit getal bijna verdubbeld, als zijnde 18,498,470 tonnen. Indien er derhalve in een of ander opzigt verval bestaat, dan openbaart deze zich ten minste niet in de zeehavens.

Gelijk de hieronder staande cijfers aantoonen, zijn de werven in volle bedrijvigheid en zal de Engelsche handelsvloot zich op eene waarlijk reusachtige wijze nog verder uitbreiden. Vooral zijn het de stoombooten, wier vermeerdering de grootste proportien aanbiedt. Zoo werden er in 1841, 1063 zeilschepen aangebouwd, te zamen metende 148,215 tonnen, en in 1855, 865 zulke schepen, te zamen metende 242,182 tonnen. In 1841 werden 49 nieuwe stoombooten bijgebouwd, te zamen metende 11,363 tonnen, terwijl dat getal in 1855 bedroeg 233, metende 81,018 tonnen.

In 1855 bedroeg het gezamenlijke aantal rivierstoombooten, kleine kustvaarders, enz. van de Engelsche handelsvloot 17,828, te zamen metende 3,990,170 tonnen, en bemand met 168,537 koppen, behalve de kapiteins.

De bevolking van Engeland en Wallis, die in 1841 15,929,000 zielen bedroeg, is in 1855 geklommen tot 18,786,000 zielen, terwijl zij toen in Schotland 3,004,290 zielen telde. Wanneer men nu daarbij 6,500,000 inwoners voor Ierland telt, dan bekomt men eene gezamenlijke bevolking voor het Vereenigd Koningrijk van 28,000,000 zielen.

Het geloof aan eene minnelijke schikking van het geschil tusschen Amerika en Engeland, is min of meer sterker geworden. In den senaat der Unie deden zich minder oorlogzuchtige stemmen hooren en in het Huis der vertegenwoordigers heeft een der leden het voorstel gedaan, om den val van lord Palmerston, die zeker niet lang zou uitblijven, af te wachten, als wanneer er eene goede gelegenheid zou zijn met het opvolgende kabinet over eene voldoening te onderhandelen. Ook wil men weten, dat de Amerikaansche gezant te Londen in last had om een voorstel tot schikking te doen, daarin bestaande, dat Engeland het protectoraat over de Mosquito kust, alsook de nederzetting te Belize zou behouden, maar zich tevens verbinden moest er geen troepen te onderhouden of sterkten aan te leggen. Verder zou het eiland Ruatan aan Honduras teruggegeven worden en Greytown eene onzijdige haven blijven voor het handelsverkeer over de landengte van Panama.

Dat generaal Walker met een oorlog van een of meer zijner naburen bedreigd werd, is reeds vroeger gemeld. Daartoe is het werkelijk reeds gekomen. Onmiddellijk nadat eerstgemelde zich meester gemaakt had van Nicaragua, heeft hij diplomatieke agenten naar de republieken in Centraal Amerika, zooals Costa Rica, Guatemala, Honduras en Salvador, gezonden, om deze gerust te stellen nopens zijne bedoelingen ten aanzien dier staten; maar aan deze verklaringen moet men niet veel geloof geschonken hebben. De regering van Costa Rica, een der kleine van de Amerikaansche republieken (zij telt slechts eene bevolking van omstreeks 200,000 zielen) doch waarin orde en rust op zulk eene voorbeeldige wijze heerschen, en wier finantien in zulk een gunstigen toestand verkeeren, dat deze republiek aan de talrijke andere in

Amerika tot model kan dienen, — zij althans heeft de majoor Schlessinger, den gevolmagtigde van Walker, niet alleen niet ten gehoore ontvangen, maar hem zelfs tot aan de grenzen laten escorteren, terwijl zij 's daags daarna aan Walker den oorlog verklaarde. Deze heeft die oorlogsverklaring met eene proclamatie aan zijn volk en aanhangers beantwoord, waarin hij hun te wapen roept tot verdediging der vrijheid en tevens ten gunste van de verdrukte bevolking van Nicaragua; terwijl hij den majoor Schlessinger dadelijk met een corps troepen tegen generaal Mora, broeder van den president van Costa Rica, afzond, ten einde aldus dezen te voorkomen. Doch dit schijnt hem niet veel gebaat te hebben, want volgens de laatste berigten is hij door dezen generaal geslagen.

Hoewel Walker nog niet officieel door de Noord-Amerikaansche regering erkend is, gelooft men toch algemeen, dat zij hem gaarne als overwinnaar uit den strijd zou zien terugkeeren; als wanneer zij ook geneigd zou zijn hem te erkennen. Dit kan niemand zeer bevreemden als men weet, dat hij herhaaldelijk oogluikend hulp uit Amerika heeft ontvangen, en dat de rigting van beider politiek niet veel verschilt. Het geschil tusschen Engeland en Amerika betreffende Centraal Amerika is dan ook zijne minnelijke schikking veeleer nabij door Walkers nederlaag dan door zijne overwinning.

De president van Mexico heeft zich zoo als te voorzien was, meester gemaakt van Puebla, of liever Puebla heeft zich aan hem overgegeven. Wat er van Haro y Tamariz geworden is, die deze stad tegen den president verdedigde, weet men nog niet juist. Doch zelfs met den val Puebla zal het den president moeijelijk vallen de opstandelingen te bedwingen, want de geestelijkheid heeft zich aan hunne zijde geschaard, sedert hij verdere uitvoering heeft gegeven aan het besluit van zijn voorganger Alvarez, tot opheffing der geestelijke goederen. Dien tengevolge verkeert hij dan ook in onmin met het hof van Rome.

Van de drie kandidaten voor het presidentschap te Montevideo is Pereira gekozen. Buenos Ayres heeft een aanval ondergaan van eerstgemelde, doch is daarbij overwinnaar gebleven.

Castillo, de president van Peru, heeft den *coup d'etat*, dien hij gezegd wordt voor te bereiden, ten einde aldus de magt eens dictators in handen te krijgen, nog niet ten uitvoer gebragt.

De Hanoversche regering had in den laatsten tijd met parlementaire worstelingen te kampen, of liever de wetgevende magt kwam met kracht op tegen de aanmatigingen der regering. Als een gevolg van de door die regering geoctroijeerde constitutie op 1 Augustus 1855, (welke onder anderen bepaalt dat de in 1849 afgeschafte begrooting van een tweejaarlijksch budget weer ingevoerd zal worden, en dat na afloop der tegenwoordige zitting de kamers slechts om de twee jaren zullen bijeenkomen, ten zij de regering haar tot eene buitengewone zitting mogt oproepen, heeft zij reeds kort na de opening der kamers verschillende ontwerpen voorgesteld die moesten dienen om de organieke wetten in het leven te roepen en de constitutie aan te vullen, en aldus aan de laatste eene voor haar gewenschte kracht te geven. Reeds dadelijk echter na dat de troonrede op 2 April door den graaf Kielmansegge, uit naam des Konings uitgesproken was, bleek de oppositie der 2e kamer uit de stemming voor de presidentkeuze, welke oppositie sedert streng volgehouden werd. Zelfs de heer von Munchausen, minister-president onder Ernst Augustus en diens gunsteling, bestreed de door de regering aangeboden ontwerpen met ongewone heftigheid, en zeide, dat zij alle aanspraak verloren had op het vertrouwen des volks. Met de eerste kamer die ministerieel is, geraakte de tweede meer dan eens in botsing, waartoe de gelegenheid zich als het ware van zelve aanbood, toen de vereenigde commissie uit de beide kamers benoemd zou worden, om zich met de regeringsvoorstellen bezig te houden. Deze onthoudbare stand van zaken heeft echter niet lang geduurd, want den 18 April, dus na slechts eene zitting van 16 dagen, werden de kamers verdaagd tot 20 Mei. In dien tusschentijd, zullen de commissien de regeringsvoorstellen onderzoeken en verder het noodige voorbereiden; of echter bij de weder bijeenkomst der kamers de spanning verminderd zal zijn, is eene vraag waarop men niet ligt een bevestigend antwoord zal durven geven.

Burgerlijke Stand.

Van den 20sten, tot den 26sten Junij zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 21sten, Colin Campbell Jr., Echtg. van Elisabeth Catharina Turner Bramm, 57 jaren.— Idem, Joannis Theodorus van Leeuwaarde, Echtg. van Sophia Petronella Floortje Fokké, 35 jaren.— Den 22sten, Hendrica Magdalena Brunswijk, 49 jaren.— Den 23sten, J. W. Otto, 1 jaren.— Idem, Johanna Elisabeth Hogrijnking, 4 j. en 9 maanden. Idem, Philippina Sippolina Emilie Metchell, 1 jaar en 8 maanden. Den 25, Hendrik Carl Christiaan Bakhoffner Parisius, 1 maand en 16 dagen.— Idem, Sara Durkheim, Echtg. van Joseph Jacob de Vries, 35 j. 2 m. en 7 dagen.— Den 26, Cornelis Nicolaas Enkhuijzen, 68 jaren.

Levenloos geboren:

Den 26sten, een kind van het Mannelijk geslacht van Catharina Louisa Smith.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 27n. dezer, 200 vaten van plant. *Catharina Sophia*, a 9,54 c.

Scheepvaart,

Uitgeklaard.

Den 26 dezer, de Eng. schoener *Ladij of the Night*, kapt. E. H. Boon, naar Demerarij, lading: 11 balen heele Koffij 1775 pond, 5 vaten Sigaren, 20 douzijnen halve fleschjes Bitter en Likeur, 4 pakken Breeuwwerk, 48 Z. M. Kazen, 11 blikjes Kazen, 25 vatjes Saucijsjes en Worst, 1 kist Banket en 15 kistjes Smeerkaarsen, 2 roode kelders Jenever, en uit het Entrepot: 435 roode kelders en 300 damejeans Jenever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit ultimo dezer.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij

van

WELDADIGHEID.

Het HOOFDBESTUUR dezer Maatschappij, het houden der Openbare Algemeene Vergadering tot het doen van het **VERSLAG** der verrigtingen gedurende de jaren 1854 en 1855, bepaald hebbende op WOENSDAG den 9den Julij e. k., heeft de eer ter kennis van het algemeen en van de leden in het bijzonder te brengen, dat deze vergadering zal plaats hebben in de zaal der Loge *Concordia*, daartoe welwillend afgestaan, des avonds precies te *half acht* ure.

Het HOOFDBESTUUR voornoemd noodigt zoowel de Leden en begunstigers dezer Maatschappij, als de verdere Ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit, deze Vergadering met hunne tegenwoordigheid te vereeren en door eene talrijke opkomst den luister der plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 28 Junij 1856.

Namens het Hoofdbestuur voornd.

De Algemeene Secretaris,

M. L. GOEDE.

Societeit: **ONS GENOEGEN.**

VERGADERING op **HEDEN AVOND** te *half acht* uur.

Ballotage. (9343)

Worden te Huur gevraagd:

MEIDEN, om op plantaadje Koffij te plukken.

Adres ter dezer Drukkerij. (9344)

Voor een eenig Heer

worden te *HUUR* gevraagd: Eene **VOOR-** en eene **ACHTERKAMER**, hetzij gemeubileerd, hetzij zonder meubels. Adres bij besloten billetten, onder La. K, ter dezer Drukkerij. (9345)

De Zalf en Pillen van *Holloway*

overtreffen alle andere geneesmiddelen in gevallen van zweringen, open beenen, enz.

De heer Liddel, Droogist te Harwich, verklaart in eenen brief aan den professor Holloway, gedagteekend den 3 November 1852, dat een man, genaamd Kay Bate, verschrikkelijk leed aan open beenen. Van de knie tot aan den enkel waren zijne beenen bedekt met zweren en uitwas van vleesch, doormengd met witte en roode plekken. Hij maakte gebruik van de zalf en pillen van Holloway, welke eene bewonderenswaardige genezing ten gevolge hadden; want in minder dan drie weken ware alle zweren verdwenen en hij kon met gemak en vaardigheid gaan. Zijne beenen zijn thans volmaakt hersteld, en hij bevindt zich in den besten staat van gezondheid.

Deze *Zalf* is alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 1. en 3, en de *Pillen* a *f* 3. (9346)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**